

Από το θάνατο στη ζωή....

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Ανάσταση δεν εξαντλείται απλώς και μόνο σε μια νίκη επί του φυσικού θανάτου, αλλά σε μια μεταμόρφωση της ίδιας της ζωής.

Με την Ανάσταση δεν νικιέται ο θάνατος αλλά κερδίζει η ζωή.

Η ζωή στέκεται πλέον στην θέση που της αξίζει, δίχως να την απειλεί κανείς.

Η ανάσταση δεν έχει ανάγκη από ιστορικές αποδείξεις, γιατί σκοπός της δεν είναι να πείσει το μυαλό αλλά να πλατύνει την καρδιά. Η ανάσταση βιώνεται ως άνοιγμα της ύπαρξης στο αλλιώς, το μυστήριο που συνέχει την ζωή. Δεν είναι νοητική κατανόηση, μα άνοιγμα σε έναν άλλο κόσμο εντός και εκτός μας.

Δεν χρειάζεται να καταλάβεις την ανάσταση, μα να πιστέψεις σε έναν άλλο τρόπο ζωής.

Δεν χρειάζεται να καταλάβεις την ανάσταση, μα να ζήσεις με πάθος και ευχαριστία την ζωή.

Η ανάσταση είναι άνοιγμα της ύπαρξης σε έναν άλλο τρόπο ζωής, πέραν των αισθήσεων.

Ανασταίνομαι σημαίνει μαθαίνω να ζω με άλλο τρόπο το ίδιο το γεγονός της ζωής. Με την ανάσταση αλλάζει ο χρόνος, από εχθρός του ανθρώπου μετατρέπεται σε φίλος. Από βάρος σε ευκαιρία. Από απειλή σε μια δυνατότητα να χαρεί κανείς την δωρισμένη ζωή του, μετά του Θεού, των συνανθρώπων και της κτίσης

ολόκληρης. Δεν λες πια «ουφ πέρασε και αυτή η μέρα, αλλά δόξα τω Θεώ έζησα κι αυτήν την μέρα».

Μετά την ανάσταση δεν υπάρχει χρόνος πριν και μετά θάνατο, αλλά μονάχα χρόνος μετανοίας και ζωής. Η ζωή, μας περιμένει να ζήσουμε εν Χριστώ και όχι ο θάνατος να μας αφανίσει.

Δεν φοβάμαι τον θάνατο κι γι αυτό πιστεύω στην ανάσταση, μα ποθώ την ζωή αφήνοντας την στα χέρια του Θεού.

Ανάσταση σημαίνει να χαμογελάς πάνω στο σταυρό ενώ οι πληγές σου αιμορραγούν.

Ανάσταση σημαίνει να ξυπνάς και να κοιμάσαι στην αγκαλιά Εκείνου που σε αγάπησε πολύ. Να νιώθεις μέσα στα μύχια της ύπαρξης σου, ότι ο Θεός σε αγαπά εως και πέρα του θανάτου. Αυτό είναι ζωή. Να πεθαίνεις και να ζεις γιατί αγάπησες πολύ.